

Lovforslaget kom til at modvirke den. Vor Erkjendelse har ganske vist været den, at, naar Loven kom ud, vilde der dog her i Landet være nogen Kontrol med, hvorledes der blev slagtet; men, naar man nu her ikke havde den ringeste Sikkerhed for, at der var en lignende Kontrol i Skaane, saa vilde dog Forskjellen ikke være saa ganske ringe. Man havde dog altsaa nogen Sikkerhed for, at man kunde faae bedre Kjøb indført fra vore egne Landdistrikter end fra den anden Side Sundet. — Der er dernæst et Udtryk, som er blevet paataalt af min ærede Sidesmand (Breinholt), nemlig „stort Kvæg“. Med Hensyn hertil gjælder det Samme, som jeg før nævnte, at det ligeledes er en ren Oversjørelse fra Lovforslagets § 5. Jeg erkjender ganske vist for mit personlige Bedkommende, at det ikke er rigtigt at bruge det Udtryk „stort Kvæg“, naar der tilføies Kalve; dette Ord „stort“ kan vistnok stryges. Disse Bemærkninger skulle kun antyde, at jeg antager, at, hvad der her er fremsat af den Art imod denne § 5, ved en forandret Redaktion let vil kunne rettes i Overensstemmelse med de Udtalelser, der ere fremkomne her i Thinget.

Ordføreren (Sørensen): Den høitærede Minister har jo ganske vist Ret i, at man ved at stille Forslag bør se hen til, hvor vidt de kunne gennemføres i Rigsdagen eller ikke; men det var dog ikke paa Grund af, at der var Tvivl om, hvor vidt Lovforslagets § 5 kunde ventes vedtagen af Rigsdagen, at Udvalget har fundet Noget at erindre mod denne Paragraf, men Grunden dertil var den, at Lovforslagets Bestemmelser ikke paa nogen Maade kunde gennemføres i det virkelige Liv, at det var umuligt at tilveiebringe Midler til at etablere den Kontrol, der i Lovforslaget var foreslaaet. — Endringsforslaget til denne Paragraf vil imidlertid efter den Forhandling, som er foretagen i Dag, for de Fleste stille sig noget tvivlsomt. Jeg skal derfor gjentage, at de Spørgsmaal herom, som nu ere komne frem, skulle af Udvalget blive tagne under den næste Overveielse mellem anden og tredie Behandling, og med Løfte herom beder jeg ærede Medlemmer at ville stemme for Paragrafen, som den er foreslaaet ændret af Udvalget.

Med Hensyn til Mindretallets Forslag gjør det mig ondt, at jeg fra de herværende Repræsentanter for de 2 største Kommuner har mødt Modstand mod dette Forslag, som jeg vedblivende maa hævde er i Virkeligheden kun en Naamindelse baade til den høitærede Justitsminister og til Kommunerne om at tage denne Sag i deres Haand; thi de ærede Herrer bemærke vel, at der staar i Lovforslaget, at Ministeriet skal kunne paabyde efter Forsløbet af 5 Aar, til hvilken Tid dette Slagtehus skal kunne tilveiebringes, men der staar ogsaa, hvad de ærede Herrer ikke bemærke, at denne Bestemmelse skal tages efter

Forhandling med Kommunernes Bestyrelse og under alt Hensyn til Kommunernes Forhold, deriblandt ogsaa de økonomiske. Nu ligger det virkelig ikke i vore Ministres Besen hidtil at ville gaa Kommunerne i den Henseende for nær. De give sædvanligvis Kommunerne en ganske overordentlig god Tid til at gjøre, hvad de skulde. Som Svar paa det ærede kongevalgte Medlems (Raysers) Bemærkninger skal jeg gjøre opmærksom paa, at der vist blandt de mange Rapiver, som der findes i Kommunalbestyrelsens Arkiv angaaende et Slagtehus — det maa efterhaanden være noget op til en meget stor Bunte — vil findes blandt Andet et Andragende, som af den overordentlige Sundheds-kommission i Aaret 1857 blev indgivet til Justitsministeriet og af Justitsministeriet blev sendt til Kommunalbestyrelsen, for at den kunde erklære sig derom, og paa dette Andragende, hvorved Kommunalbestyrelsen igjen erindredes om dette Slagtehus, svarer den, at den nu vilde tage denne Sags Fremme i sin Haand. Dette skete i 1858, og i et tidligere Aar — jeg tror endog at kunne nævne Datoen — skrev Magistraten, at den erkjendte, at det var en af Tidens uafviselige Fordringer (Afbrydelse). Jeg husker dog ikke, om dette Sidste var 1858 eller nogle Aar tidligere; men jeg skal siden være til Tjeneste med Datoen. Jeg kan ikke se rettere, end at dette Forslag, som Mindretallet har stillet, er meget ufsikkert; men naar den ærede Minister har gjort nogle Erindringer mod enkelte Detailler af dets Indhold, er jeg med Hensyn til dem i samme Tilfælde, som den ærede Justitsminister var med Hensyn til mine Bemærkninger til Slutningen af Forslaget under Nr. 11, at, da jeg ikke herder disse Erindringer, er jeg ikke i Stand til at imødegaa dem. Efter den Modtagelse, som jeg ser, at dette Forslag har fundet hos de Herrer, som repræsenterede de meget store Kommuner, og som ellers — det ligger rigtignok længere Tid tilbage — pleie at være villige til at gaa foran med Hensyn til alle nyttige kommunale Foranstaltninger, og efter den overordentlige Kjølighed, hvormed den ærede Minister betingelsesvis har understøttet dette Forslag, anser jeg det imidlertid for unyttigt at gjøre de Herrer Meilighed med at reise sig for at stemme mod det, og jeg skal derfor paa Mindretallets Vegne ved nærværende Behandling af Sagen tage Forslaget under Nr. 12 tilbage.

Den fungerende Formand. Forslaget under Nr. 12 er saaledes taget tilbage; maa jeg spørge, om Noget optager det? (Dphold). Da Ingen optager det, er det bortfaldet.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved